

Mgr inż. Adam Miączyński (1903 – 1992)

Urodził się 6 lutego 1903 roku w Gródku Jagiellońskim koło Lwowa w rodzinie urzędnika państwowego. Dzieciństwo i młodość spędził w Gródku, gdzie wychowywany był w rodzinie o silnych tradycjach patriotycznych. W 1918 roku wraz z bratem samodzielnie udał się na apel ówczesnych władz do Lwowa, zgłaszając się do szeregów obrońców tego miasta – Orląt, jako służba pomocnicza. Z końcem lat dwudziestych ukończył Wydział Elektryczny Politechnik Lwowskiej, a następnie przez kilka lat pracował w Małopolskiej Fabryce Żarówek we

Lwowie. Z początkiem lat trzydziestych wraz z rodziną przeniósł się do Krakowa. Pracę zawodową podjął w Hucie Batory na Górnym Śląsku. Zajmował tam stanowisko kierownika Wydziału Elektrycznego aż do wybuchu II wojny światowej. Z końcem 1939 roku wraz z kierowniczym personelem huty został ewakuowany przez Rumunię do Grecji, skąd z początkiem 1940 roku drogą morską dostał się do Francji. Tam pracował jako górnik w kopalni węgla a następnie jako elektryk w polskim szpitalu wojskowym w alpejskiej miejscowości Aix Les Bains. Tutaj też związał się z francuskim ruchem oporu. Po wyzwoleniu Francji w 1945 r. przeniósł się do Paryża, gdzie został zatrudniony w Fabryce Lamp Radiowych Philipsa. Pracował w dziale studiów lamp miniaturowych uzyskał szereg patentów i znaczących osiągnięć zawodowych.

W roku 1948 wrócił do Polski i początkowo pracował w Wytwórni Lamp Elektronowych w Warszawie. W 1949 r. rozpoczął pracę w Przedsiębiorstwie Nowa Huta na stanowisku kierownika Zakładu Energetycznego, a następnie jako Z-ca Głównego Energetyka ds. elektrycznych huty. Zorganizował od podstaw służbę elektroenergetyczną. Był również wykładowcą z zakresu oświetlenia elektrycznego na ówczesnym Wydziale Elektrotechniki Górniczo – Hutniczej AGH.

Należał do Stowarzyszenia Elektryków Polskich od 1936 roku. Lata pracy w Kombinacie Metalurgicznym to okres ścisłej współpracy z Oddziałem Nowohuckim SEP i jego wieloletnim prezesem Stanisławem Szeligą, którego przyjmował do pracy jako młodego inżyniera. W kombinacie pracował do chwili przejścia na emeryturę w 1973 roku. W dalszym ciągu udzielał się w pracy SEP wykonując szereg różnorodnych ekspertyz jako rzeczoznawca.

Zmarł 21 listopada 1992 roku w Krakowie i został pochowany na Cmentarzu Rakowickim.

Opracowanie: Stefan Szyller

Foto: Wiesław Kwedyczenko